

○ (๓๑)
คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๙,๑๓๒/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๗๕/๒๕๕๙

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
วันที่ ๒๘ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙
ความ อาญาและคดีแพ่งที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	โจทก์
		นายณัฐพลหรือบอย คงมา ที่ ๑	
		นายทศพงษ์หรือเอส คงมา ที่ ๒	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อชีวิต พยายาม ความผิดต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ

คดีทั้งสองสำนวนนี้ ศาลสั่งให้รวมพิจารณาเป็นคดีเดียวกัน โดยให้เรียกโจทก์ทั้งสองสำนวนว่าโจทก์ เรียกจำเลยในสำนวนแรกว่าจำเลยที่ ๑ และเรียกจำเลยในสำนวนที่ ๒ ว่าจำเลยที่ ๒ ตามลำดับ

โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองสำนวนเป็นใจความว่า เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. จำเลยทั้งสองกับพวกอีกหลายคนซึ่งหลบหนียังไม่ได้ตัวมาฟ้องได้ร่วมกันกระทำความผิดตามกฎหมายหลายกรรมต่างกันกล่าวคือ จำเลยทั้งสองกับพวกได้ร่วมกันมีอาวุธปืนพกอัตโนมัติ ขนาด ๙ มิลลิเมตร (LUGER) ไม่มีเครื่องหมายทะเบียนของเจ้าพนักงานประทับไว้ จำนวน ๑ กระบอก และมีกระสุนปืนอัตโนมัติ ขนาด ๙ มิลลิเมตร (LUGER) จำนวนหลายนัด แต่ไม่น้อยกว่า ๒ นัด ซึ่งใช้ร่วมกันกับอาวุธปืนดังกล่าว และใช้ร่วมกันยิงทำอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สินได้ อันเป็นอาวุธปืนและเครื่อง

คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๙,๑๓๒/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๗๕/๒๕๕๙

- ๒ -

กระสุนปืนตามกฎหมาย ไว้ในความครอบครองของจำเลยทั้งสองกับพวก โดยจำเลยทั้งสองกับพวกไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย จำเลยทั้งสองกับพวกได้ร่วมอันพาอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนที่จำเลยทั้งสองกับพวกร่วมกันมีไว้ในครอบครอง อันเป็นความผิดดังกล่าว ติดตัวไปตามถนนสาธารณะสายหัวหิน-หนองพลับ บริเวณทางเข้าวัดนิโครธาราม ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อันเป็นเมือง หมู่บ้าน และทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว และไม่เป็นที่ต้องมียาเสพติดเมื่อมีเหตุจำเป็นหรือเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์ ทั้งจำเลยทั้งสองกับพวกไม่ใช่เจ้าพนักงานและไม่ได้รับยกเว้นใดๆ ตามกฎหมาย ภายหลังจากที่จำเลยทั้งสองกับพวกร่วมกันมีและพาอาวุธปืนดังกล่าวแล้ว จำเลยทั้งสองกับพวกมีเจตนาฆ่าโดยร่วมกันฆ่านายภัทรพล คำช่วย ผู้เสียหาย โดยใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนดังกล่าวยิงประทุษร้ายผู้เสียหายจำนวน ๒ นัด กระสุนปืนถูกที่สะบักด้านขวาและไหล่ด้านขวาเป็นเหตุให้ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บ ทั้งนี้จำเลยทั้งสองกับพวกได้กระทำให้ปลอดภัยแล้ว แต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผลเนื่องจากกระสุนปืนไม่ถูกอวัยวะสำคัญ ซึ่งจะทำให้ถึงตายได้ เพียงแต่ได้รับอันตรายแก่กาย เหตุเกิดที่ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓, ๘๐, ๘๓, ๙๑, ๒๘๘ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.๒๔๙๐ มาตรา ๔, ๗, ๘ ทวิ, ๗๒, ๗๒ ทวิ ธิปไตย กระสุนปืนของกลางทั้งสองปลอกด้วย

จำเลยทั้งสองให้การกับสารภาพ

คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๙,๑๓๒/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๕/๒๕๕๙

- ๓ -

ระหว่างพิจารณานางสาวณรุจวดีพร บุญมาก มารดาผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอให้บังคับ
จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนรวมเป็นเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่
วันกระทำความผิดเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง จำเลยทั้งสองแถลงยอมรับค่าเสียหายจำนวน
ดังกล่าว และได้ชำระให้แก่ผู้เสียหายไปแล้ว ๒๐,๐๐๐ บาท ยังคงเหลืออีก ๒๐,๐๐๐ บาท จะชำระในวันที่
ศาลมีคำพิพากษา

ทางพิจารณาโจทก์นำสืบพยานประกอบคำรับสารภาพของจำเลยทั้งสองว่า เมื่อวันที่ ๑
กรกฎาคม ๒๕๕๖ เวลา ๒๑ นาฬิกา ขณะที่นายภัทรพล คำช่วย ผู้เสียหาย นั่งคุยอยู่กับเพื่อนที่ร้านเกม
จำเลยที่ ๒ โทรศัพท์มาทักให้ผู้เสียหายออกมาพบกันที่โรงเรียนหนองขอน แต่ผู้เสียหายไม่ได้ออกไปตามที่
ทักทาย ต่อมาเพื่อนของผู้เสียหายชักชวนผู้เสียหายไปเติมเงินโทรศัพท์ที่ร้านค้าซึ่งอยู่หน้าโรงเรียน
หนองขอน ระหว่างนั้น จำเลยที่ ๑ ขับรถจักรยานยนต์มีจำเลยที่ ๒ นั่งซ้อนท้าย กับพวกอีกหลายคนซึ่งขับ
รถจักรยานยนต์ตามกันมาอีกหลายคน จำเลยทั้งสองขับรถจักรยานยนต์วนเวียนอยู่หน้าโรงเรียนหนองขอน
เมื่อผู้เสียหายเห็นจำเลยทั้งสองกับพวก ผู้เสียหายจึงเดินเลี้ยวเข้าไปในซอยหนองขอน ในขณะที่เพื่อน
ผู้เสียหายขับรถจักรยานยนต์หลบเข้าไปในซอยก่อนแล้ว ผู้เสียหายแอบอยู่ในซอยสักครู่หนึ่งก็เดินออกมาดู
และเห็นจำเลยทั้งสองกับพวกยังคงขับรถวนเวียนอยู่โดยจำเลยที่ ๒ ถือเหล็กยาวประมาณ ๑ เมตร ติดตัว
มาด้วย และเมื่อผู้เสียหายหันหลังกลับเดินเข้าไปในซอย จำเลยทั้งสองกับพวกก็ใช้ปืนยิงผู้เสียหาย กระสุนปืน
ถูกผู้เสียหายบริเวณสะบักด้านขวาและไหล่ด้านขวาได้รับบาดเจ็บ ผู้เสียหายวิ่งไปขอความช่วยเหลือ จากนั้น
เพื่อนผู้เสียหายช่วยนำผู้เสียหายส่งโรงพยาบาล ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บที่บริเวณสะบักขวาและไหล่ขวา

คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๙,๑๓๒/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๗๕/๒๕๕๙

- ๔ -

ตามผลการตรวจชั้นสูตรบาดแผลเอกสารหมาย จ. ๒ ต่อมาจับกุมจำเลยที่ ๑ ได้ ส่วนจำเลยที่ ๒ เข้ามอบตัวต่อพนักงานสอบสวน ในชั้นสอบสวน จำเลยที่ ๑ ให้การรับสารภาพ ส่วนจำเลยที่ ๒ ให้การปฏิเสธ

จำเลยทั้งสองไม่สืบพยาน

พิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์ประกอบคำรับสารภาพของจำเลยทั้งสองแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง นายภัทรพล คำช่วย ผู้เสียหาย ถูกคนร้ายใช้อาวุธปืนยิงได้รับบาดเจ็บที่บริเวณสะบักขวาและไหล่ขวาตามผลการตรวจชั้นสูตรบาดแผลเอกสารหมาย จ. ๒ คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่า จำเลยทั้งสองเป็นคนร้ายกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ สำหรับความผิดฐานร่วมกันมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยมิได้รับใบอนุญาตกับฐานร่วมกันพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยมิได้รับใบอนุญาตและไม่มีเหตุสมควร มิใช่ความผิดที่กฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปหรือโทษสถานหนักกว่านั้น เมื่อจำเลยทั้งสองรับสารภาพ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่าจำเลยทั้งสองกระทำความผิดดังกล่าวจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๖ คดีจึงมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยเพียงว่า จำเลยทั้งสองกระทำความผิดฐานพยายามฆ่าหรือไม่ โจทก์มีผู้เสียหายเป็นพยานเบิกความว่า ในวันเกิดเหตุเวลา ๒๑ นาฬิกา ผู้เสียหายนั่งอยู่กับเพื่อนที่หน้าร้านเกมซึ่งตั้งอยู่ที่บ้านหนองซอน ระหว่างนั้น จำเลยที่ ๒ โทรศัพท์มาท้าทายผู้เสียหายให้ออกมาพบกันที่โรงเรียนหนองซอน แต่ผู้เสียหายไม่ได้ออกไปพบ เนื่องจากเคยมีเรื่องทะเลาะวิวาทกันมาก่อน จากนั้นผู้เสียหายชักชวนเพื่อนในกลุ่มไปนั่งพูดคุยกันที่ศาลากลาง

คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๙,๑๓๒/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๗๕/๒๕๕๙

- ๕ -

หมู่บ้าน ผู้เสียหายกับเพื่อนนั่งคุยกันได้สักครู่หนึ่ง เพื่อนผู้เสียหายชักชวนผู้เสียหายไปเติมเงินโทรศัพท์ที่ร้านค้าซึ่งอยู่หน้าโรงเรียนหนองซอน ระหว่างที่ผู้เสียหายกับเพื่อนเติมเงินโทรศัพท์นั้น จำเลยที่ ๒ กับพวกขับรถจักรยานยนต์วนเวียนไปมา ผู้เสียหายจึงเดินเลี้ยวเข้าไปในซอยหนองซอน ส่วนเพื่อนของผู้เสียหายขับรถจักรยานยนต์เข้าไป ผู้เสียหายแอบอยู่ในซอยหนองซอนได้สักครู่หนึ่งแล้วเดินออกมาดู และเห็นจำเลยที่ ๑ ขับรถจักรยานยนต์มีจำเลยที่ ๒ นั่งซ้อนท้าย โดยจำเลยที่ ๒ ถือเหล็กยาวประมาณ ๑ เมตร ดัดตัวมาด้วยกับมีพวกของจำเลยทั้งสองอีกหลายคนขับรถจักรยานยนต์ตามกันมา และเมื่อผู้เสียหายหันหลังกลับเพื่อจะเดินเข้าไปในซอย มีเสียงปึงดังขึ้น ๕ นัด ติดต่อกัน ผู้เสียหายถูกกระสุนปืนจนหลุดตัวลง แต่ก็พยายามวิ่งกลับเข้าไปหาเพื่อนที่นั่งอยู่ที่ศาลากลางหมู่บ้านแล้ว จากนั้นเพื่อนของผู้เสียหายช่วยนำตัวผู้เสียหายส่งโรงพยาบาล เห็นว่า แม้เหตุเกิดในเวลากลางคืน แต่ได้ความจากผู้เสียหายว่า บริเวณดังกล่าวมีเสาไฟฟ้าติดตั้งอยู่ริมทางและเปิดไฟส่องสว่าง ผู้เสียหายเห็นจำเลยทั้งสองชัดเจนเนื่องจากจำเลยทั้งสองไม่ได้สวมหมวกนิรภัย และเห็นในระยะ ๔ เมตร ในข้อนี้สอดคล้องกับพินิจตำรวจโทชัยวัฒน์ สืบหิ้ว พนักงานสอบสวนซึ่งไปตรวจที่เกิดเหตุในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน เบิกความว่า บริเวณดังกล่าวมีแสงไฟส่องสว่างจากเสาไฟฟ้าอยู่ที่ปากทางเข้า ตามแผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุเอกสารหมายเลข จ.๖ และภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุหมายเลข จ.๗ ดังนั้นจึงน่าจะเชื่อว่าการที่ผู้เสียหายเห็นจำเลยทั้งสองจากแสงไฟดังกล่าว ประกอบกับผู้เสียหายเคยรู้จักจำเลยทั้งสองมาก่อนย่อมจดจำจำเลยทั้งสองได้เป็นอย่างดี และเมื่อผู้เสียหายถูกยิง จำเลยทั้งสองกับพวกขับรถจักรยานยนต์หลบหนีไปทันที หลังเกิดเหตุจำเลยทั้งสองไม่ยอมมาพบเจ้าพนักงานเพื่อแสดงตัวความบริสุทธิ์ จนกระทั่งพนักงานสอบสวนต้องขอออกหมายจับและต่อมาจับกุมจำเลยที่ ๑ ได้

คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๙,๑๓๒/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๗๕/๒๕๕๙

- ๖ -

ส่วนจำเลยที่ ๒ เพิ่งมอบตัวต่อเจ้าพนักงานในอีกหลายปีต่อมาอันแสดงให้เห็นเป็นพิรุธอย่างหนึ่ง พยานหลักฐานโจทก์รับฟังได้เป็นที่พอใจว่า จำเลยทั้งสองกับพวกร่วมกันใช้อาวุธปืนยิงผู้เสียหาย แม้ไม่ปรากฏว่าใครเป็นผู้ยิง แต่จำเลยทั้งสองมักกับพวกขับรถจักรยานยนต์มาด้วยกันหลายคันและขับวนเวียนไปมาในลักษณะตระเวนตามหาผู้เสียหายซึ่งก่อนหน้านี้จำเลยที่ ๒ ได้โทรศัพท์มาทำทนายผู้เสียหายไว้แล้ว ฉะนั้น การที่ผู้เสียหายถูกกระสุนปืนซึ่งยิงมาจากกลุ่มของจำเลยทั้งสอง ย่อมนับได้ว่ายังอยู่ในกรอบเจตนาของจำเลยทั้งสอง เมื่อกระสุนปืนถูกส่วนบนของร่างกายผู้เสียหายซึ่งถือเป็นอวัยวะสำคัญ การกระทำและผลของการกระทำดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า จำเลยทั้งสองกับพวกมีเจตนาต่อชีวิตผู้เสียหาย แต่ผู้เสียหายไม่ถึงแก่ความตายเนื่องจากมีผู้ช่วยนำตัวส่งโรงพยาบาลและแพทย์ทำการรักษาพยาบาลได้ทันท่วงที ถือว่าจำเลยทั้งสองกระทำไปตลอดแล้ว แต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล การกระทำของจำเลยทั้งสองจึงเป็นความผิดฐานพยายามฆ่า

สำหรับความผิดฐานร่วมกันมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยมิได้รับใบอนุญาต เนื่องจากโจทก์ไม่ได้อาวุธปืนที่ใช้กระทำผิดมาเป็นของกลาง จึงต้องฟังเป็นคุณแก่จำเลยทั้งสองว่าเป็นอาวุธปืนของผู้อื่นซึ่งได้รับอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมาย อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา ๗๒ วรรคสาม เท่านั้น

พิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘ ประกอบมาตรา ๘๐, ๘๓ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗, ๘ ทวิ วรรคหนึ่ง, ๗๒ วรรคสาม, ๗๒ ทวิ วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา

คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๙,๑๓๒/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๗๕/๒๕๕๙

- ๗ -

มาตรา ๘๓ ขณะกระทำความผิด จำเลยที่ ๒ มีอายุ ๑๔ ปีเศษ จึงไม่ต้องรับโทษ ส่วนจำเลยที่ ๑ ขณะกระทำความผิด มีอายุ ๑๖ ปีเศษ มีความรู้รับผิดชอบแล้ว สมควรพิพากษาลงโทษ ลดมาตราส่วนโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๕ การกระทำของจำเลยที่ ๑ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๑ ฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น จำคุก ๕ ปี ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยมิได้รับใบอนุญาต จำคุก ๔ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยมิได้รับใบอนุญาตและไม่มีเหตุสมควร จำคุก ๓ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท รวมจำคุก ๕ ปี ๗ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๑ ให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๗๘ คงจำคุกจำเลยที่ ๑ มีกำหนด ๒ ปี ๙ เดือน ๑๕ วัน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท พิจารณารายงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แล้ว เห็นว่า ความประพฤติทั่วไปของจำเลยที่ ๑ ยังไม่มีข้อเสียหายร้ายแรง ประกอบกับผู้ปกครองจำเลยที่ ๑ ยังคงรักและห่วงใยจำเลยที่ ๑ โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษ มีกำหนด ๒ ปี และให้คุมความประพฤติจำเลยที่ ๑ ไว้ภายในเวลา ๑ ปี ส่วนจำเลยที่ ๒ แม้จะไม่ต้องรับโทษ แต่เห็นควรวางข้อกำหนดให้ผู้ปกครองจำเลยที่ ๒ ระวังมิให้จำเลยที่ ๒ ไปก่อเหตุร้ายใดๆ ภายในเวลา ๑ ปี หากจำเลยที่ ๒ ไปก่อเหตุร้ายขึ้น ผู้ปกครองจำเลยที่ ๒ จะต้องชำระเงินต่อศาลครั้งละ ๕,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ให้คุมความประพฤติจำเลยที่ ๒ เช่นเดียวกับจำเลยที่ ๑ เป็นเวลา ๑ ปี และกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติจำเลยทั้งสอง ดังนี้

คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๙,๑๓๒/๒๕๕๙

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๗๕/๒๕๕๙

- ๘ -

๑. ให้จำเลยทั้งสองไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก ๓ เดือนต่อครั้ง ภายในเวลา ๑ ปี

๒. ให้จำเลยทั้งสองประกอบอาชีพเป็นกิจจะลักษณะ หรือหากศึกษาต่อ ก็ให้ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน

๓. ห้ามจำเลยทั้งสองคบหาสมาคมกับบุคคลที่มีความประพฤติไม่ดี ห้ามเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืนหรือในสถานเริงรมย์ทุกแห่ง และห้ามเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษทุกชนิด

หากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระค่าปรับ ให้ส่งตัวไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต ๒ (จังหวัดราชบุรี) มีกำหนด ๘ วัน ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง ริบปลอกกระสุนปืนจำนวน ๒ ปลอก ของกลาง

ส่วนค่าสินไหมทดแทนนั้น จำเลยทั้งสองและผู้เสียหายตกลงยอมรับจำนวนเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท ชำระไปแล้ว ๒๐,๐๐๐ บาท ส่วนอีก ๒๐,๐๐๐ บาท จำเลยทั้งสองขอนำเงินที่วางไว้เป็นหลักประกันการปล่อยชั่วคราวของศาลชำระให้แก่ผู้เสียหาย จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในส่วน of ค่าสินไหม

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่

๑๐๙,๑๓๒/๒๕๕๙

คดีหมายเลขแดงที่

๑๗๕/๒๕๕๙

- ๙ -

ทดแทนอีก ให้ยกคำร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ./

นายสหรัฐ กิติ ศุภการ

นายวิชา ชินวงศ์พราหม์

นายเฉลิมพล อภัยรี

นางอุไรวรรณ สุวรรณาวา

พิมพ์พร พิมพ์/ทาน